

„KÖRVE LAUL“

„Kõrve laulu“ tegevustik areneb prantsuse Marokkos, ajal, mil berbeeritõugu rif-kabüülid seal prantslastega olid sõjajalal. Rif-kabüülide jumaldatud juhiks on prantsuse kindrali Birabeau poeg Pierre, keda tuntakse „Punavarju“ nime all. Noormees armastab üht prantsuse neidu, Margot Bonvalet. Selle Margot pärast astus ta kaheksa aastat tagasi prantsuse Marokko sõjaväkke, lootes saada kuulsaks kangelaseks ja sellena võita oma armastatu südame. Marokko kuberneriks oli tol ajal kindral Fontaine. See saatis Pierre'i karistussalgaga rif-kabüülide külladesse ja nõudis talt hoolimatut ja julma käitumist. Kui noormees tõrkus, nimetas kuberner teda äraandjaks ja lõi talle näkku. See hoop toob Pierre'i ellu tähtsa pöörde. Ta otsustab alata võitlust oma kaasmaalaste julmuse vastu, mis toob Prantsusmaale ainult kahju. Ta hakkab rif-kabüülide juhiks ja pealikuks. Omakste ja tuttavate hulgas ta esineb pooltotra erakuna, rif-kabüülide eesotsas ta on aga surmakaartmatu sõjamees, kes prantslastele teeb palju peavalu.

Kui uueks kuberneriks nimetatakse Pierre'i isa kindral Birabeau, muutub Pierre'i seisukord õige raskeks. Birabeau loeb oma pühamaks ülesandeks hävitada Punavari, aimamata, et see on ta oma poeg. Ja Pierre'il tuleb võidelda oma isa vastu.

Marokkosse tuleb ka Margot. Teda armastab Paul Fontaine, prantsuse vägede noor juht. See on tragi sõjamees, kuid Punavari on siiski veel tragim ja vapram. Margot isa soovib, et tütar abielluks Paul Fontaine'iga, kuid Paul ei ole see romantiline seikleja, keda Margot igatseb endale meheks. Paul on sõjamasin. Paulil on varem soe vahekord olnud araabia neiu Azuriga. See metsik, fanaatiline tüdruk otsustab kõik teha, mis ta võimuses, et Paul ei abielluks Margot'ga. Sama sihi poole püüab teiselt poolt Pierre, kes Margot ja Pauliga koos elades vaevleb hirmsas armukadeduse valusi kartes, et ta salajas armastatud neiu lõppeks ehk siiski nõustub saama Pauli naiseks. Kui see hädaoht nihkub realdesse lähedusse, rõõvib ta Margot ja viib mägedesse.

Opereti teine osa viib meid ühe rifisuguharu pealiku või kaidi Ali Ben Ali juure. Siia toob Punavari Margot. Margot armastab romantilist Punavarju, kuid ta trotslik, uhke karakter ei luba teda alistuda rifide juhile. Juba valmistub Punavari teda äraviima, kui ilmub kindral Birabeau, kelle Azuri juhitanud Margot' jälgile. Birabeau, aimamata, et Punavari on ta poeg Pierre, kutsus ta kahevõitlusele, sest Punavarju kaaslased on lubanud Margot lasta vabaks, kui vana kindral nende juhi võidab. Kuid Punavari-Pierre keeldub võitlemast: ta ei või tappa omaenese isa. Sellega on ta autoriteet otsekohe hävitatud. Ta ei ole enam juht. Ta oma mehed viivad ta veeta ja leivata kõrvesse, relvaks vaid murtud mõök.

Viimases pildis oleme jälle kindral Birabeau palees. Margot on õnnetu Punavarju saatuse pärast. Kindral Birabeau annab Paulile käsu kinni võtta kõrves ekslev Punavari ja ära tappa. Alles siis, kui juba mindud seda käsku täitma, avaldab Azuri Birabeau'ile, et Pierre ja Punavari on üks ja sama isik ja et, järelikult, Birabeau on mehed tapakäsuga saatnud ta oma poja vastu. Vanamehe ahastus on suur, kuid see ahastus muutub hõiskavaks rõõmuks, kui pea ilmub Pierre ja teatab, et tema on ära tapnud Punavarju. Asitõendusena näitab Punavarju mantlit ja maski. Ainult vana Birabeau ja Azuri teavad, mida selle „tapmise“ all mõtelda. Kuid pea taipab ka Margot, kui Pierre talle uuesti esineb Punavarju mantlis ja maskiga, ja nüüd ei takista enam miski nende õnne.